

הכנסת

הכנסת העשרים-וחמש מושב שני

פרוטוקול מס' 406
מישיבת ועדת הכספים
יום רביעי, כ"ח באייר התשפ"ד (05 ביוני 2024), שעה 09:30

סדר היום:

תכנית הממשלה לשיקום, לחידוש ולפיתוח חבל התקומה

נכחו:

חברי הוועדה:

משה גפני – היו"ר
אימאן ח'טיב יאסין
אחמד טיבי
נעמה לזימי
סימון מושיאשוילי
חמד עמאר
יצחק פינדרוס
אורית פרקש הכהן

חברי הכנסת:

ואליד אלהואשלה
דבי ביטון
אלעזר שטרן

מוזמנים:

סגן שר החקלאות משה אבוטבול
יוסף שלי – מנהל הכללי, משרד ראש הממשלה
יונתן הויברגר – יועץ מנכ"ל רה"מ, משרד ראש הממשלה
יעל אוקר רוזן – עוזרת סגן ראש מנהלת תקומה, משרד ראש הממשלה
אגאי יחזקאל – סגן ראש מנהלת תקומה, משרד ראש הממשלה
סיון להבי – הממונה על התקציבים, מנהלת תקומה, משרד ראש הממשלה
צחי בוייס פיין – מנהל אגף תכנון מדיניות ואסטרטגיה, אגף בכיר למחקר, משרד הרווחה והביטחון החברתי
קרן כץ – סגנית מנהל מחוז הדרום, מחוז באר שבע והדרום, משרד הרווחה והביטחון החברתי
alon oron – סגן מנהל מחוז הנגב, משרד החקלאות ופיתוח הכפר
ענבל דואק – מנהלת תחום תכנון ותכניות, המשרד לביטחון לאומי
שי קורן – ראש תחום תכנון ומחקר, הרשות להשקעות ולפתוח הכלכלה והתעשייה
גדי ירקוני – ראש המועצה האזורית אשכול, מועצה אזורית אשכול
יוסי קרן – ראש מועצת שער הנגב
רון תומר – נשיא התאחדות התעשיינים, התאחדות התעשיינים בישראל
דנה אופיר – מנהלת מרחב דרום, התאחדות התעשיינים בישראל
חגי אדרי – סמנכ"ל, התאחדות התעשיינים בישראל
שמאל דוד – יועץ, שתי"ל
מיטל פרי – מנהלת בכירה קשרי ממשל, התאחדות התעשיינים
דגן לוין – מנכ"ל האיגוד התעשייה הקיבוצית

ייעוץ משפטי:
שלומית ארליך

מנהל הוועדה:
טמיר כהן

רישום פרלמנטרי:
אתי אפלבוים

רשימת הנוכחים על תואריהם מבוססת על המידע שהוזן במערכת המוזמנים הממוחשבת. ייתכנו אי-דיוקים והשמטות.

תכנית הממשלה לשיקום, לחידוש ולפיתוח חבל התקומההיו"ר משה גפני :

בוקר טוב, אני פותח את ישיבת ועדת הכספים. על סדר-היום : תכנית הממשלה לשיקום, לחידוש ולפיתוח חבל התקומה.

אני מקדם בברכה את מנכ"ל משרד ראש הממשלה, מר יוסי שלי, ברוך הבא. אני לא יודע אם היית בוועדת הכספים, אבל אם היית בוועדת הכספים, זאת ועדה מעניינת. אני שק החברות של החברים פה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו) :

הוא היה בוועדת הכספים כשאשרנו תקנים למשרד ראש הממשלה. בפעם הראשונה שהוא הגיע אישרנו עוד תקנים למשרד ראש הממשלה. אני זוכר.

דבי ביטון (יש עתיד) :

נקווה שהוא בא עם שכפ"צ.

אלעזר שטרן (יש עתיד) :

גפני, בוא נעשה 3 דקות רחמים על שק החברות. התכנסנו פה לרחם עליך.

היו"ר משה גפני :

ברוך הבא.

אלעזר שטרן (יש עתיד) :

ברוך הנמצא. אמרתי לך, אם אתה שק חברות, הלוואי כל שק חברות יינה ככה מהוועדה שלו.

היו"ר משה גפני :

אני רק מבקש לומר שאני כנראה אדבר פחות בוועדה. שאלתי את אחד החברים לגבי דירוג האשראי. כולנו פחדנו, מדינה קטנה במלחמה ארוכה. לצערי הרב, ההוצאות הישירות והעקיפות על המלחמה הן מאוד גדולות. היינו בטוחים שתהיה פה התרסקות של דירוג האשראי של מדינת ישראל. אמרתי פה באחד הדיונים, דווקא ברוח קלילה כזאת : "אבל לא הורידו את דירוג האשראי". אחת מחברות הדירוג לא הורידה בכלל. היתה תחזית שלילית אבל בסך-הכול אנחנו מודים לקדוש ברוך הוא, שלא היתה נפילה או התרסקות של דירוג האשראי. בכל אופן, מתייחסים לכלכלה הישראלית בחוזק. אז הלכה עזרת של אחד החברים בוועדה ואמרה לעיתונים שגפני אמר. מביאים הקלטה שאני אומר שלא הורידו את דירוג האשראי של ישראל. אני קיימתי דיונים על הורדת דירוג האשראי. אז גם היו פרשנויות שגפני לא מבין בהורדת דירוג האשראי.

נעמה לזימי (העבודה) :

איזה דיונים היו?

היו"ר משה גפני :

אני לא ידעתי על הורדת דירוג האשראי, אני באמת מנותק מהנושא הזה, זה בסדר. יש קווים אדומים שחשבתי שעד היום לא עוברים אותם, אבל כנראה שטעיתי ואני באמת אזהר בלשוני. אני גם לא אגיד סוגי בדיחות כאלה, שמי מחברי הוועדה יכולים להוציא שאמרתי כך או אחרת. אני שמח ומודה לקדוש ברוך הוא שבמצב הנורא שאנחנו מצויים בו, בכל אופן, אמנם שתי חברות הורידו את דירוג האשראי ואחת לא הורידה, אבל אין התרסקות. זאת עמדותי אמרתי אותה פה כמה פעמים.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אנחנו מחכים להודות לקדוש ברוך הוא על הרבה דברים אחרים.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש לא להפריע.

נעמה לזימי (העבודה):

אבל הוא היה הגון. הוא הודה לקדוש ברוך הוא, לא לממשלה כי לממשלה אי-אפשר להודות. אתה היית הגון דווקא. אני מסכימה איתך, עדיף להודות לקדוש ברוך הוא ולא לממשלה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. תעשה לי גם אתה טובה. אתה סגן שר במשרד ראש הממשלה. אני לא בממשלה.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

על זה תגיד הלל שאתה לא בממשלה הזאת.

היו"ר משה גפני:

הצעה לסדר של חבר הכנסת חמד עמאר. עוד מעט המנכ"ל יהיה פה ואתה תקבל רשות דיבור. תעשה את זה בקצרה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אתה מכיר אותי, תמיד אני מדבר בקצרה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אני רוצה לברך את המנכ"ל שהגיע לכאן.

דבי ביטון (יש עתיד):

הוא תכף עוזב, לא.

יוסף שלי:

לא עוזב. עוד 6 שנים אני אצא מפה.

דבי ביטון (יש עתיד):

זה לא מה שהפרסומים אומרים. העיתונות אומרת - - -

היו"ר משה גפני:

לא, לא עוזב.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אני מאחל לך בהצלחה. אני רוצה לברך את המנכ"ל. אני רוצה להודות ליושב-ראש שאפשר לי להעלות את הדברים שלי. אני רוצה לנצל את ההזדמנות שהמנכ"ל נמצא כאן. אתמול היה כאן שר הפנים וגם העליתי את הנושא של העדה הדרוזית. היום אני גם מעלה את זה בפניך.

ב-31.12 הסתיימה תכנית החומש של המגזר הדרוזי. מתחילת השנה עד עכשיו לא הוזרם שקל אחד למגזר הדרוזי. כל הנושא של הפרויקטים שהיו בעבודה הופסקו. כל התכניות החינוכיות הופסקו, כל התכניות ברווחה הופסקו. כל חלוקת חלקות לחיילים משוחררים הופסקו. המועצות קורסות. אני לא יודע, התכניות ברווחה הופסקו. כל חלוקת חלקות לחיילים משוחררים הופסקו. המועצות קורסות. אני לא יודע,

היית במראר ב-10.1 ואמרת: היה לי חשוב להגיע לכאן באופן אישי. העדה הדרוזית יקרה לליבנו ומהווה חלק חשוב מהחברה הישראלית. אין ספק שנדרשות השקעות נוספות בתחומי התשתיות, הבריאות, החינוך ועוד. כל זאת יתקצב בתכנית חומש מפורטת אותה נביא בקרוב. בקרוב זה ב-10.1. אמרת את זה גם לפני ה-10.1.

הוקמה ועדה בראשותך במשרד ראש הממשלה. אני לא יודע אם הוועדה הזאת התכנסה. כשאני הייתי שר במשרד האוצר, הקמנו את הוועדה בראשות מנכ"ל משרד האוצר והיא התכנסה יותר מ-20 פעם. היא ישיבה עם כל ראשי הרשויות ועם כל המנכ"לים של המשרדים וקידמה. אתה בעצמך אמרת ב-10 שתכנית חומש התלת שנתית שהכנת נוצלה ב-90% מהכסף. דיברתי עם המשרד שלך ואמרו שהיה כמעט 100% ניצול של כל התכנית שהכינו. משרד האוצר הזרים 1.5 מיליארד שקלים בפחות משנה וחצי ואתם עדיין לא הזרמתם שקל אחד בשנתיים. אני חושב שאתם הפקרתם את העדה הדרוזית, כמו שוויתרתם על הדרום וכמו שאתם ויתרתם על הצפון.

אני רוצה שתכנית חומש לעדה הדרוזית תאושר בשבוע הבא. אם לא, לפחות 300 מיליון שקלים להעביר להם לפני החג כי לא יהיה להם חג אם לא תעביר להם את הכסף. אני רוצה שתתנהגו אליהם בצורה אחרת ותיתנו להם את הכסף שמגיע להם. תודה רבה, אדוני היושב-ראש.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. אחמד, אתה רוצה עכשיו?

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

זאת פעם שנייה או שלישית שאנחנו מציגים את הנושא של רהט ולקיה בדרום. היו"ר גפני, גם ראש עיריית רהט דיבר איתך ושלח לך פנייה.

היו"ר משה גפני:

המכתב שלו אצלי ואנחנו נדבר על זה.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

נדמה לי שהוא גם פנה למשרד ראש הממשלה. לא יעלה על הדעת שלמרות כל הדברים שהועלו במכתב על-ידי ראש העיר, לקיה ורהט לא ייכללו בפרויקט תקומה. אני לא רואה סיבה מוצדקת להחרגה הזאת. נדמה לי שהיתה תכנית של מנכ"לים ושרים. שמוליק, אמרת לי שהיתה תכנית שכללה דווקא את רהט, אבל כאן בתקומה היא בחוץ.

לכן אני מנצל את העובדה שהמנכ"ל נמצא כאן וגם נציגי תקומה כדי לנסות לדלות תשובה משכנעת ולשנות את ההחלטה.

שמואל דוד:

הכוונה היא לתכנית האסטרטגית לנגב המערבי.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש לא להפריע.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

אני ביקשתי ממנו שיבהיר את הנקודה הזאת.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. אני מבקש לשלוח את תנחומי הוועדה לחבר הכנסת עודד פורר שאחיו נפטר. הלוויה היום בשעה שש.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אני מצטרף אליך וגם שולח את תנחומיי.

היו"ר משה גפני:

המקום ינחם אותם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

אדוני המנכ"ל, אנחנו מאוד מעוניינים לדעת. מעט מאוד דנו על הנושא של תקומה. כולנו יודעים שאתה מוביל את העניין הזה. אנחנו רוצים לדעת מה המדיניות של הממשלה? מה המדיניות של מנהלת תקומה ולמה הם הולכים? באופן מעשי, מה עושים? מה עשו עד עכשיו ומה מכוונים לעשות בהמשך?

אדוני המנכ"ל, הבמה לרשותך.

יוסף שלי:

בוקר טוב לכולם. ראשית, אני מתנצל שאיחרתי רבע שעה. תמיד מי שבא מהדרום יש לו קצת תירוצים לפחות בעניין הזה.

אני מודה ליושב-ראש ועדת הכספים שהזמין אותי לדיון הזה ומודה לחברי הכנסת הנוכחים, לכל הצוות ולכל ידידי, ירקוני, קרן וכל מי שלא הזכרתי בשמו ואיתו אנחנו עובדים בצורה מלאה. בסוף אתייחס לנושא הדרושים שהוא נושא חשוב. אני חוזר גם פה שהנושא יקר לליבי ואני עושה הרבה. נשאר את זה עוד טקט אחד.

ברשותך, אדוני.

היו"ר משה גפני:

חשוב שתגידו גם על רהט ועל היישובים הערביים.

יוסף שלי:

אני אגיד. נמצא פה אגאי, שהוא ממלא מקומו של אדרי, שלא נמצא. אני רוצה לנצל את הבמה להודות גם לו על העבודה המסורה שהוא עשה.

אני אתרכז בשני דברים עיקריים. קודם אני אציף את 4 הבעיות שקיימות. במקום לדבר על מה עשינו, בואו נראה מה המכשלות שיש לנו כרגע ונלך הפוך.

נעמה לזימי (העבודה):

נשמח לדעת גם מה עשיתם.

יוסף שלי:

מאה אחוז. לפי הבעיות תדעי מה עשינו.

דבר ראשון. יש כרגע החלטה, שצריך להאריך אותה, וזה חזרת התושבים לצפון ולדרום ומתי הם חוזרים. הממשלה אישרה עד ה-7.7 פיצוי כזה או אחר בבתים ובמלונות וזה מסתיים ב-7.7, פרט לאלה שלקחו, תקציב מסוים או דמי חזרה והם חזרו וגם איתם יש בעיה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אתה מדבר על הצפון?

יוסף שלי:

גם הצפון וגם הדרום.

דבי ביטון (יש עתיד):

אתה מדבר על ה-7.7? חלק מתושבי שדרות לא חזרו והם נמצאים בחוץ. האם ב-7.7 הם יחויבו לחזור?

יוסף שלי:

זאת סוגיה שאנחנו צריכים לטפל בה. בצפון זאת הארכה חד משמעית. לגבי השני, זאת סוגיה פתוחה שצריך לטפל בה.

דבי ביטון (יש עתיד):

מה קורה בדרום?

יוסף שלי:

זאת סוגיה שהיא פתוחה ויש לטפל בה.

יש סוגיה נוספת של 5 מיליארד מהתקציב של ה-19 מיליארד שהוקפאו בגלל שלא הסדירו את טווח החבל. הרי חבל תקומה היה 0.7 לפי המתכונת הישנה. כשהממשלה אישרה את יישובי העוטף, הם קבעו הגדרה של מרחקים. מה-7.10, בפועל זה מה שקרה, אין כבר הגדרה של 0.7. אם נפגעת ב-0.8 והגיעו לאופקים? צריכים הגדרה חדשה.

הם הקפיאו 5 מיליארד כי מה קורה?

דבי ביטון (יש עתיד):

למה כל-כך הרבה זמן?

יוסף שלי:

רגע. חבר הכנסת טיבי שאל ובצדק, מה עם הנגב המערבי? מה עם מי שנפל 7.2 קילומטר? יושביה לא נכנסו וסעד ליד אושר, זה עניין של מאות מטרים. זה גם בצפון, דרך אגב. זה משהו שהוחלט וצריך לתקן את המפה הזאת אחרת אתה לא יכול.

אם אתה אומר שמקבלים מגיל 10 עד גיל 20, אתה לא יכול לתת לגיל 20 ויום.

דבי ביטון (יש עתיד):

אבל למי מחכים?

יוסף שלי:

רגע, גברתי. אני אסיים, תאמיני לי שאני לא הולך מכאן עד שתלכי. פה נדרשת עבודה של משרד הביטחון מול תקומה בשביל להגדיר את זה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

צריך לתקן את זה בהחלטה או בחקיקה?

יוסף שלי:

בהחלטה כי זה כסף. אתה מכניס עוד חצי קילומטר, זה עוד 2 מיליארד. לכן הקפואו 5 מיליארד. אם מחר תתקבל החלטה שנניח הנגב המערבי גם נכנס, אז צריך להביא לו כסף. אז האוצר אמרו שיעד שלא תהיה הגדרה, בואו נקפוא.

היו"ר משה גפני:

זה לא תיקון החוק?

יוסף שלי:

זה לא תיקון החוק אלא הגדרה של משרד הביטחון.

גדי ירקוני:

זה עיוות לבקשה שלנו. זה מצב שהורידו לנו 5 מיליארד שקל.

יוסף שלי:

לא הורידו, הוקפאו.

דבי ביטון (יש עתיד):

הקפואו כי אתם ישנים טוב, אבל אנחנו בדרום לא ישנים טוב. 5 מיליארד זה משהו שצריך לקבל.

גדי ירקוני:

זה הכול פוליטיקה. רק פוליטיקה ה-5 מיליארד האלה.

היו"ר משה גפני:

ירקוני, אני לא מסכים לזה. עכשיו מדבר המנכ"ל. אני אתן לך לדבר.

דבי ביטון (יש עתיד):

הוא צודק, צריך לשחרר להם את זה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אדוני היושב-ראש. מתי תגיע ההחלטה לממשלה?

יוסף שלי:

התחלתי מהבעיות. הטיפול באזור שמחוץ לחבל התקומה יהיה מענה ממשלתי למי שנמצא קצת בחוץ. יישובים עורפיים כמו אופקים, נתיבות, מועצה אזורית - זה גם אזורים שצריכים לקבל את הטיפול וזה חלק מההחלטה.

אנחנו גם בשיח עם ראשי הרשויות, ששניים מהנציגים נמצאים כאן, זה להגדיל את הגמישות. הרי בגלל ההחלטה, יוצא גם מצב שלירקוני יש 9 יישובים שהם מחוץ ל-0.7. לתמיר עידן יש 13 יישובים, ליוסי קרן יש שלושה. אלה, למרות שזאת אותה התנהלות - - -

גדי ירקוני:

- - 5 מיליארד?

יוסף שלי:

רגע. ירקוני, אנחנו באיזה דיאלוג. דבר אחר-כך מה שאתה רוצה.

דבי ביטון (יש עתיד):

הוא רוצה תשובות.

יוסף שלי:

אני לא יכול גם לענות, גם לדבר. דקה, סבלנות. באתי להגיד את הבעיות. מה טוב אנחנו לא צריכים להגיד, מה שצריך לתקן זה מה שחשוב.

לצורך העניין, נשארו אותם היישובים שהם מחוץ למעטפת. אחת הבעיות שעלינו עליהן, למשל: יש בית ספר אזורי. אחד מגיע מ-7.5 קילומטר ואחד מגיע בתוך ה-0.7 והוא כבר מקבל טיפול אחר. אולי הוא מקבל לפטופ, הוא מקבל יועצת חינוכית כל היום. זאת אותה מועצה, אותם חיים, אותו גן. צריך לטפל בזה ואי-אפשר להשאיר אנשים שבגלל חצי קילומטר לא מקבלים שום דבר.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

למה לא מסדירים את זה?

יוסף שלי:

זה חלק מהבעיה. תכף יגידו לך.

דבי ביטון (יש עתיד):

אז יש בעיה, איך פותרים את זה? אתה מביא לנו את הבעיות, את הבעיות אנחנו מכירים.

יוסף שלי:

אתם לא מכירים. אני רוצה שתדעו את הבעיות.

אלה הבעיות שכרגע עומדות על הפרק. לפני שאסיים אתיחס גם למגזר הדרוזי. נמצא איתי פה אגאי. אנחנו נציג מצגת קצרה מה נעשה עד כה. מה הממשלה עשתה תראו במצגת. אי-אפשר להגיד עשינו, עשינו, אבל נעשו דברים טובים. יש עוד דברים שצריך לעשות. אמרתי שאלה בעיות שחייבים לפתור אותן ואני מניח שהן יגיעו גם לכאן.

זה בעניין של תקומה. כמובן, ההחלטה הבסיסית היתה להקים את המנהלת כגוף עצמאי כדי שהדברים ירוצו יותר מהר. אני חושב שזה רץ ועכשיו צריך להשקיע את אותם כספים באותן תכניות שתכף נשמע עליהן.

מילה על החברה הדרוזית צ'רקסית. נכון, כל מה שאמרת זה נכון, חבר הכנסת חמד. אני בקשר מצוין עם יאסר, שנבחר לפני חודש.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

דיברתי איתו עכשיו.

יוסף שלי:

אני יודע. אתמול הייתי בצפון.

אני רוצה שתדעו עוד משהו מעניין. יאסר הוא ראש העיר של כיסרא והוא ראש הפורום. לפני כן היה ג'אבר. היו בחירות לפני שלושה שבועות והם התחלפו.

אני רוצה שתדעו עוד דבר. 9 מתוך 13 ראשי רשויות של המגזר הדרוזי התחלפו. גם הם, כשכבר באנו להחליט, ביקשו שכיוון שיש הנהלה חדשה, בואו נמתח את זה קצת. יש פער של 50 מיליון. 250 סיכמתי עם יאסר ועם הוועדה שאנחנו ניתן 300 מיליון עכשיו ואת ה-4 שנים קדימה נעשה בתכנית יותר מסודרת. הסיכום עומד כרגע על זה ש-250 מיליון אושרו ונשאר פער של 50. אנחנו נשיג את ה-50 ואני שמח שאתה עוזר לי להשיג את זה. אני רוצה להריץ את זה ולהתחיל עם זה.

אגב, כרגע עדיין לא קרה מה שאמרת. אנשים לא פוטרו. אם לא נדאג לזה עכשיו - - -

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

לא אמרתי לך שפוטרו. אמרתי לך שהם יפוטרו.

יוסף שלי:

יפוטרו, התשובה היא נכונה. אנחנו נאשר את זה. אמרנו שנעשה מצב של stand still, לא נוגעים באף אחד, המערכת צריכה לעבוד. אני גם מצטרף לקריאה שצריך לגמור עם זה. אי-אפשר כל הזמן - - -

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אתה מצטרף לקריאה? אתה המנכ"ל, אתה אמור לטפל בזה, לא להצטרף לקריאה.

יוסף שלי:

זה בדיוק מה שאני עושה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אתה דרג ביצועי.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אחרי זה נשב אני ואתה ואני אגיד לך מאיזה סעיף תקציבי מתוך התקציב אתה יכול לקחת את ה-50 מיליון שקלים.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

מצטרף לקריאה. איך נפלנו עם הממשלה הזאת.

היו"ר משה גפני:

אתה יכול לזעוק על העניין הזה אבל הוא צריך לבצע. זה לא מספיק - - -

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

מה זה מנכ"ל ראש ממשלה שאומר, אני מצטרף לקריאה?

יוסף שלי:

250 מיליון יש. נשאר פער של 50 ואותו אנחנו נשיג.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

נאמר על ידך שעל ה-5 מיליארד שקלים צריך החלטת ממשלה. שאלתי אותך מתי החלטת ממשלה?

יוסף שלי:

כשמשרד הביטחון יגדיר את הגדרת החבל. נקבע בהחלטת הממשלה - - -

דבי ביטון (יש עתיד):

וכמה קשה לכנס את זה? וכמה חשוב לכנס את זה?

יוסף שלי:

התשובה היא, שיש מלחמה ומשרד הביטחון צריך לתעדף את זה.

ברשותכם, בואו נדבר על המצגת. דרך המצגת תדעו מה נעשה. אני חושב שנעשתה עבודה רבה. בבקשה אגאי.

אגאי יחזקאל:

שלום לכולם, תודה על ההזדמנות. אני סגן ראש מנהלת תקומה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

סליחה, מי ראש מנהלת תקומה?

אגאי יחזקאל:

אדרי.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

למה הוא לא כאן?

אגאי יחזקאל:

כי הוא בדרך לחו"ל.

יוסף שלי:

הוא עסוק בעוד תפקיד חשוב מאוד. חלק מעיסוקיו זה להיות גם שם.

אגאי יחזקאל:

אני אשתדל לתת לכם סקירה מאוד קצרה. אשמח לעשות אותה ברצף כי יש סיכוי שחלק מהתשובות לשאלות שיהיו נמצאות בשקפים מתקדמים בתוך המצגת. אם תהיה ריצה מהירה, יתאפשר זמן לשאלות ולהעמקה בחלק מהנתונים.

(מוצגת מצגת)

אתם יכולים לקרוא בעין את החזון, אבל כדי לתמצת אותו בקצרה - - -
דבי ביטון (יש עתיד):

יפה החזון, מה קורה במציאות?

אגאי יחזקאל:

הרגע ביקשתי להציג. עוד לא הצגתי שקף אחד ואת תוקפת? רגע אחד.

דבי ביטון (יש עתיד):

אני לא תוקפת, אני חיה את המציאות. כנראה שאתה במקום מאוד מוגן ואין לך ילדה בשפיים.

היו"ר משה גפני :

אני אסגור את הישיבה.

דבי ביטון (יש עתיד) :

אני כאן לתשובות.

היו"ר משה גפני :

בסדר, אז תני להם לדבר.

דבי ביטון (יש עתיד) :

אתם מביאים לנו שקופיות, תביאו תוצאות.

היו"ר משה גפני :

תודה רבה.

אגאי יחזקאל :

החזון הזה מבטא רעיון שיש לו רגליים אופרטיביות. לשאלתך, מייד אנחנו נראה אותם. הרעיון הוא להגיע למצב שכשנשלים את התכנית הזאת בסדר גודל לא ארוך של זמן, אנחנו נבצע up sight גם בעולם הצמיחה הדמוגרפית, הכלכלית ותחומים אחרים.

המנהלת עוסקת במספר מאמצים בכמה טווחי זמן. בטווח הזמן המיידי, אנחנו עוסקים בפתרונות ביניים. תחת הכותרת הזאת נכנסים פתרונות הדיור העירוני והקיבוציים החלופיים הקולטים. אנחנו הנענו את תכנית השיקום, שמייד אראה, שעניינה: בניית הקיבוצים, הבתים ההרוסים ושיפוץ הבתים בפנים בקיבוצי האם. כמובן, יש גם את תהליך החזרה הביתה. ברקע, בטווח שהוא טיפה יותר ארוך אבל גם הוא הונע, כל שלושת המאמצים קורים, תכנית החומש שמבטאת את כל הרעיונות.

אתם רואים בצד שמאל, יצאנו לדרך ב-10.12. הוצגה תכנית רב שנתית ב-17.4 לראש הממשלה ולממשלה ולמעשה אנחנו רוצים ושואפים במושב הנוכחי גם להעביר את חוק חבל תקומה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו) :

כמה אנשים נמצאים בבתי מלון?

אגאי יחזקאל :

בשדרות חזרו 86% ומשאר החבל בממוצע, כ-50% חזרו.

חמד עמאר (ישראל ביתנו) :

כמה זה באנשים?

אגאי יחזקאל :

יש עדיין למעלה מ-5,200 במלונות.

יש לי את כל התשובות, רק תנו לי לרוץ עם זה.

יוסף שלי :

מתוך זה יש קרוב ל-2,000 שלא יכולים לחזור כי הבתים שלהם נהרסו.

אגאי יחזקאל:

עברנו 3 הצעות מחליטים. ב-19.10 הקימו אותנו עם 1 מיליארד שקלים. חבר הכנסת גפני, תהיה פה הרבה התייחסות למספרים כי אנחנו בוועדת כספים. הוקמנו עם 1 מיליארד כדי להקים את התכנית.

ב-10.12 היתה הצעת מחליטים שנייה, שבה למעשה הוקצו 18 מיליארד נוספים והונחנו לעשות תכנית ולהביא אותה תוך 100 ימים. החלטה 1699 האחרונה, למעשה אושרה ב-17.4 והיא מאשרת 14 מיליארד שעניינם בעיקר תחת הכותרת של שיקום והנעת חלק מתכניות הצמיחה. הם כוללים גם את אותם 5 מיליארד עליהם דיבר המנכ"ל, לצורך התאמה בשנים 2025 – 2028, לאחר הגדרת חוק חבל תקומה ועדכון החלטה 462. לכן אתם רואים הצעת מחליטים שמופיעה באיקס והיא עדיין לא קיימת, אנחנו היינו רוצים לקבל אותה עד סוף השנה.

אתם יכולים לראות שהשלמנו את התכנון האסטרטגי ואנחנו בתוך תכנית מפורטת. אני אראה הדגמה של חלק ממנה.

כך נראה התקציב שלנו. החלק הירוק בהיר, כמעט 5 מיליארד שקלים שהם 26%, עוסק בתקופת הביניים. אני תכף אראה מה זה. החלק של השיקום, 8.5 מיליארד נוספים, עוסק בתכנית השיקום ולמעשה בהנעת תכנית הצמיחה. מתוכם 802 מיליון חייבים לצאת ב-2024 והנה ה-5 מיליארד, או 4.950 ליתר דיוק, ששמורים לתקופה הבאה.

ניכנס לתוך תקופת הביניים והנה לשאלתך מה אנחנו עושים.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

סליחה. הבנו מהמנכ"ל שזה לא שמור לתקופה הבאה אלא שמור לתקופה הזאת ומחכה להגדרה של משרד הביטחון. עכשיו אתה אומר שזה שמור לתקופה הבאה.

אגאי יחזקאל:

זה שמור. אנחנו חילקנו את זה כדי שלא תיפגע התכנית הרציפה. כל מה שנכנס תחת הכותרת שיקום – אני תכף אראה הדגמות – זה כ-14 מיליארד שיוצא לדרך. חלקו הגדול יוצא בשנת 2024 והשאר בתצורה מחולקת. ה-5 מיליארד נועדו לתת מענה לשני דברים: לתכנית הצמיחה ואם יהיו עדכונים בחוק חבל תקומה כדי להתאים ליישובים.
חמד עמאר (ישראל ביתנו):

כמה תקציב הוקצה לשנת 2024?

אגאי יחזקאל:

אני מייד אראה לך.

יוסף שלי:

8 מיליארד. 3 פלוס 5.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

אפרופו השאלה שלי. אתם אומרים שזה יתוקן או צריך להיות מתוקן?

יוסף שלי:

פשוט, את מה שמוקפא שמנו לסוף כי צריך לשחרר את זה.

אגאי יחזקאל:

מה נכנס תחת הכותרת של פתרונות ביניים? אחד, זה קודם כל אותם פתרונות דיור עירוני. למעשה, לקחנו חלק מהקיבוצים כמו ניר עוז לתוך כרמי גת ונירים בבאר-שבע – נכנסים הפתרונות הכפריים. צריך גם להקים שכונות.

אני רק אומר בפתיחת סוגריים קטנה, שמי שחושב שזה רק להצמיד כמה קראווליות לאיזה קיבוץ וסוגרים עניין, טועה טעות קשה. זה פשוט לבנות יישוב מחדש. זה כולל מבני ציבור, גני ילדים, חדרי אוכל, תשתיות. מי שיטייל היום ליד חצרים ואני מזמין את כולם, יראה פשוט יישוב חדש שנבנה בישראל. אנחנו עושים את זה כפול 5. אנחנו כמובן משלמים את כלל סוגי המיסוי. אתם רואים כאן את דמי הכלכלה פר ראש ונותנים מענקי הצטיידות מ-20,000 שקלים עד 80,000 שקלים למשפחה לפי הגודל שלה, עבור הצטיידות.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

פר בן אדם לא פר ראש.

אגאי יחזקאל:

פר בן אדם, אין בעיה.

אנחנו במקביל גם תומכים במועצות הקולטות שבאופן טבעי נוצר עליהן עומס, גם במוסדות החינוך ואחרים.

מה כבר יש? פה זה דוגמאות. כרמי גת נמצאת פה מימין. תסתכלו על הסרטון. כך קיבלו את הדירות. קיבלו את הדירות מרוהטות, עם תמונות, עם עציצים, עם סכו"ם, עם מקרר מזווד עם אוכל. כך נכנסים לדירה במנהלת תקומה. כך אנחנו צריכים לעשות גם בתוך הקראווליות. אני חושב שזאת תעודת כבוד לממשלה שהצליחה לתת מענה מהסוג הזה ברמה הזאת.

אז אלה היישובים שקיבלו. אתם יכולים לראות אותם בצד ואני לא אעבור עליהם אחד אחד. כבר בדצמבר הראשון קיבל. אחר-כך על ציר הזמן נתנו פתרונות נוספים. אירוע מורכב של להתקשר מול יזמים. הרבה מאוד הסכמים משפטיים.

סך-הכול עד להיום, 908 דירות כשכל דירה זה בית אב. אנחנו בדרך להשלים את נחל עוז, שזה יהיה האחרון כנראה בתוך פתרונות הדיור העירוני. הוא יוצא ממשמר הענק ויתקרב דרומה. מתוך 1.83 מיליארד שקלים, למעשה אושרו כבר לביצוע 912 מיליון שמשרתים את מה שאתם רואים כאן.

אתם יכולים לראות את הפתרונות הכפריים. יש לנו את חולית לרביבים, בארי לחצרים, עומר לכיסופים וכפר עזה לרוחמה ופתרון קטן במשמר העמק לנחל עוז. תראו את התמונות. עשינו את זה ב-time. אני מדבר איתכם על טווחי זמן של חודשיים: סטטוטוריקה, חיבור לתשתיות, ריהוט, זיווד, תקצוב של האירוע הזה ורואים את זה כאן.

שתי השורות הירוקות הן מאחורינו, הן כבר קרו. שלושת השורות באמצע: בארי, חולית וכיסופים עד ל-1.9 מתוכננים בהיקפים מאוד קרובים ל-100%. למעשה, להיקלט במוסדות הלימוד החדשים כדי לחסוך לילדים מעבר טראומטי נוסף של גן כדי שלא ייקלטו במקום אחר ואחרי שבועיים יעברו.

כפר עזה, מהטעם שהתחלנו איתם מאוחר יותר, הקהילה נפגעה קשה והשיקום לקח זמן. כל המשפחות עם הילדים נעביר עד ספטמבר. המבוגרים יותר, הערכה שידבר עליה קודם המנכ"ל, חלקם אנחנו נעביר עד החגים. אני צופה שעד סוף אוקטובר, גם כפר עזה תהיה ברוחמה.

דבי ביטון (יש עתיד):

כפר עזה לא יתחילו את השנה באוקטובר?

אגאי יחזקאל:

זה בדיוק מה שאמרתי. אנחנו עושים תכנית מודולארית עם הקיבוץ. כל המשפחות עם הילדים יעברו וכן יפתחו במועצה את שנת הלימודים. המבוגרים יעברו בדילי. גם נצטרך לעשות דילוגי ביניים בתוך רוחמה - - -

יוסף שלי:

הערה חשובה. כל מה שנעשה בתקומה, נעשה בתיאום של היישובים עצמם, כולל יישובים מסוימים שבהם חלק אמרו שיעברו וחלק אמרו שישארו במלון. גם זה נפתר.

אגאי יחזקאל:

זה הכסף שהוקצה לטובת העניין הזה.

אני יכול לומר לכם שאתמול הייתי בשישה אתרים. אנחנו פעם בשבוע בשטח ובכולם אנחנו עושים חיתוכי מצב. יש רתימה של קק"ל, הקבלנים, הספקים של הקראוילות, כולם נוכחים בשטח. צריך להגיד שהחברה האזרחית רתומה. צריך להגיד פה מילה טובה למנכ"לים של הקראוילות, המועצות הקולטות כמו בני שמעון, רמת נגב. הם עבודה מדהימה יחד איתנו וזה מסייע כדי לבצע את האירוע הזה.

לשאלתך, חברי הכנסת, מה כבר נעשה? אני אעבור בקצרה על הדברים. אנחנו הנענו תכנית מלאה של מרכיבי ביטחון, מתואמת כמובן עם הצבא ועם משרד הביטחון. מרכיבי הביטחון לא ניתנים בכסף אלא ניתנים בעבודה. בשרות הוקצו 70 מיליון שקלים ובשאר הקיבוצים בהתאמה כפונקציה של המרחק מהגדר: מצלמות, חמ"ל, רכבים ממוגנים, ציוד, סוגי נשקים, מכשירי ראיית לילה, גדר, דרך ביטחון, כביש ביטחון, אמבולנסים ממוגנים, יחידת לוט"ר מרחבית. כל זה נכנס ב-856 מיליון שקלים כש-714 מיליון מתוכם יצאו.

אנחנו משקיעים הרבה בלסייע לרשויות המקומיות. חלק נמצאים פה, יוסי וגדי, עבודה בצמידות לעניין הזה. תמכנו והשקענו יחד עם משרד החינוך בהקמת בתי הספר העורפיים, טיפולים פדגוגיים מיידיים. 55 מיליון שקלים מיידי כי השנה הראשונה של טראומה היא סוג של golden hour ולהשקיע את זה מיד כדי לא להגיע לצבירה של האירוע הזה. הרבה עיסוק בתחום הצעירים והקהילות. תחום המורשת בתיאום עם המנכ"ל, בתיאום צמוד של האירוע הזה. מענקי שיבה הביתה. הוענקו שלושה מענקים. שני הראשונים על בסיס לקחים מאסונות בעולם ניתנו במידי למועצות, לא בגין חשבונות, אלא בגין טפלו במה שדחוף עכשיו. זה יכול להיות משקפיים לילדים שיצאו בעור שיניהם מהמגורים, מעילים או כל דבר אחר שהיה צריך לקראת החורף.

המענק השלישי כבר הוא בגין הצגת תכניות וכל מיני דברים אחרים.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

מענק שיבה הביתה הועבר לרשויות או לאנשים?

אגאי יחזקאל:

לרשויות.

סך הכול, מתוך 3 מיליארד לטובת העניין הזה, 2.72 למעשה אושרו ויצאו לדרך, אז אני חושב שענינו לעניין הזה.

אני עובר לשיקום.

דבי ביטון (יש עתיד):

אתה יכול לפרט לגבי נושא הבריאות תחת תקומה. אתה יכול לפרט מה מצבו? איפה אנחנו עומדים איתם? איך מתקדמים עם זה?

אגאי יחזקאל:

אני אתייחס לזה.

אנחנו רואים בתכנית השיקום 8 מיליארד. בתוך השיקום נכנסים שני חלקים. אני רוצה שתיווצר פה שפה משותפת. כשאני אומר שיקום, הכוונה לתוך כל ההריסות שקורות בקיבוצי האם. עד עכשיו דיברתי מחוץ לקיבוצים. אנחנו מדברים עכשיו בתוך הקיבוצים: בתים הרוסים, בתים לשיפוץ כבד, תשתיות ציבוריות, הפלטפורמות העסקיות שלהם, חקלאות וכדומה.

אנחנו מושקעים בתכנית הזאת 8 מיליארד. חלקם לטובת תכנית הצמיחה. כך נראית תכנית השיקום.

מרכיבי ביטחון דיברתי עליהם. זה סדר גודל של 850 מיליון שקלים כשרובם יצאו לדרך. אגב, לא אמרתי לוחות זמנים. מרכיבי הביטחון פוגשים את תהליך החזרה. אנחנו מתעדפים. למשל, יישוב שחזר כמו אור הנר או סעד, כבר פגש את מרכיבי הביטחון אצלו כי תיעדפנו את סדר התנועה.

יישוב שכרגע עדיין לא מגיע, כמו נירים או ניר עם אז הם מחרים בתור עד שיעשו אצלם את הדברים, אבל בכל מקרה, אנחנו מתכננים עד לתחילת הרבעון למעשה להשלים. זאת למעט דברים שכרוכים והספקה ורכש מחו"ל, להשלים את כלל הפעילות של מרכיבי הביטחון בכלל העוטף.

סל יישובי זה 800 מיליון שקלים – בעצם צריך להגיד 1 מיליארד, כש-200 מיליון הולכים למועצות ו-800 מיליון מחולקים על-פי תבחינים. סדר גודל של בין 12 במקרה הנמוך ל-22-23 במקרה הגבוה וניתנים ליישוב כדי שיוכל לנהל את הדברים בעצמו. כמובן, תחת הגדרה מאוד מדוקדקת מה מותר ומה אסור לעשות, איך עושים. יש רגולציה לאירוע הזה שהיא לא מכבידה אבל היא מייצרת שליטה בכסף ובתנועה ועבור איזה פרויקטים. הסל הזה יוצא לדרך ביום ראשון.

אתמול אני ואדרי ישבנו על המסמכים להגדיר את כל הדברים האלה. הם בהליכי חתימה. ביום ראשון נוציא את זה לדרך.

היו"ר משה גפני:

אם אפשר יותר בקצרה, כי החברים רוצים לשאול את המנכ"ל.

יוסף שלי:

אני אעשה את זה בריצה.

היו"ר משה גפני:

היישובים נווה ובני נצרים - -

אגאי יחזקאל:

הם לא נמצאים בחבל תקומה.

היו"ר משה גפני:

בכלל לא?

אגאי יחזקאל:

בכלל לא. הם מחוץ לאפס עד 7.

יוסף שלי:

זה הקילומטר.

היו"ר משה גפני:

היו בוועדה כמה דיונים על זה.

אגאי יחזקאל:

הם לא שם.

יוסף שלי:

הם אמורים להיכנס בגלל סיבה אחת, כי בשביל לצאת מהיישוב אתה חייב להיכנס ל-0.7. אין לך דרך ללכת אחורה, כמו שאתה עובר דרך גבולות וצאלים. ברגע שאתה חייב להיכנס פנימה, זאת גם הגדרה של משרד הביטחון. לירקוני צריכים להיכנס עוד כמה יישובים על הרקע הזה. אתה לא יכול שלא לעבור ב-0.7 כי אין כביש ואז אתה בפנים.

היו"ר משה גפני:

דיברנו על זה.

יוסף שלי:

נכון. זאת הבירוקרטיה שצריך לפתור.

יוסי קרן:

אני שמח על האמירה של המנכ"ל כי גם בשער הנגב יש לא מעט יישובים כאלה שהם מחוץ ל-0.7 אבל מרכז החיים שלנו עמוק בתוך ה-0.4.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

דיברנו הרבה על מרכז החיים בוועדה. זאת נקודת המבחן שצריכה להיות.

אגאי יחזקאל:

יש עוד כמה שקפים בודדים כדי שתבינו מה כוללת תכנית השיקום ויחסכו ככה שאלות. שתדעו, מלחמת חרבות ברזל היא המלחמה המתועדת ביותר שהיתה לנו בהיסטוריה של מדינת ישראל. מהיום השלישי העלנו רחפנים, צלמים, תיעדנו את החלקים, אספנו חומרים מתוך הקיבוצים, בשיתוף עם הארכיון, הגנזך והספרייה הלאומית. למעשה, לא איבדנו עדויות, כולל עדויות מצולמות. כל הדבר הזה קרה ושה משרת אותנו. אנחנו בשליטה מלאה היום על הקיבוצים, איזה בתים נפגעו, איזה בתים לא נפגעו, סיפור המלחמה שלהם. תדעו שזה תועד וזה היה דבר ראשון. בשיתוף עם היישובים קבענו אם יש פינות שהם רוצים להשאיר לטובת שימור והנצחה. גידרנו אותם תרתי משמע, גם בשטח וגם בעזרים דיגיטאליים כדי שלא ייפגעו חלילה כשהטרקטורים יעלו ויפנו את ההריסות.

סיווגנו את הבתים באדום, כתום, צהוב לפי רמת השיפוץ שלהם. הכול עם מערכת סקרים אובייקטיבית, עם מכנה משותף בכלל היישובים. נרמלנו את זה למעשה מול כל היישובים. אתם רואים שכך אנחנו שולטים בדבר הזה. אפשר לעשות במערכת האינטרנטית הקלקה על כל בית ונקבל את הצילומים שלו, מי הבעלים, מה רמת ההרס. הכול ברמה מאוד מפורטת שמתואמת עם מס רכוש יחידת האכיפה. הכול נמצא בתהליך שליטה.

אתם יכולים לראות שאנחנו כרגע ביישור קו אחרון. אנחנו מדברים פה על אלפי בתים ומבנים ציבוריים. יישור קו אחרון שייקח עוד שבועיים על חלק מהגדלים של הבתים, כדי לדעת את גובה הפיצוי. אתם יכולים לראות שאתמול התחילו הריסות בבארי ובחוף זיקים.

זאת השיטה של התמחור, חבר הכנסת גפני. לקחנו למעשה את הצבעים של הבתים, תמחרנו כל אחד בסכום ועשינו מכפלה. על הדבר הזה נתנו מקדם. שלושת היישובים הקשים ביותר: בארי, ניר עוז וכפר עזה קיבלו מקדם 1.6, תכף אסביר למה. 7 יישובים אחרים אחריהם כמו: חולים, רעים, כיסופים, קיבלו 1.4 ו-1.2. זאת היתה המדרגה של תקומה, כך זה נראה.

פה רואים מה היה מס רכוש נותן לו היה רגיל, תשתיות ומענק תקומה.

אנחנו עובדים מול עשרת היישובים האלה. אלה היישובים שנפגעו הכי קשה. איתם יצאתי לדרך. חלק כבר התחילו הריסות. אפשר לראות מתוך 1.465 מיליארד יצאו אתמול לדרך 32 מיליון שקל ראשוניים. עכשיו זה יהיה בקצב גובר. אגב, לו מס רכוש היה נותן פה את הסכום, היה מופיע פה 254 מיליון שקלים. מנהלת תקומה נתנה עוד 1.2 מיליארד עבור השיקום.

כך נראה התהליך. אפשר לקרוא בעין כמה שעות הושקעו בשיתוף ציבור, עם הרשויות, משרדי הממשלה, גופים פילנתרופים כדי לגבש את התכנית. הדגשנו שהאנשים, לא רק הבטון, הם לפני הכול. אלה העקרונות שהנחנו אותנו וכך אנחנו עובדים. אתם יכולים בכל הרמות, גם ברמת החבל, רשויות, קהילות, משפחות.

עד סוף השנה נסיים עם פתרונות הביניים והנעת תכנית השיקום ונעבור ונעשה טרנספורמציה מתכנון ליישום של תכנית היישום.

תראו איך נראית חלוקת הכסף לפי התחומים השונים. מה שאתם רואים מקווקו, זאת אותה שארית של 5 מיליארד לפי התחומים השונים, שהמנכ"ל דיבר עליה ותצא לדרך בהינתן הגדרת החבל.

זאת הפריסה בשנים. כך נראית תכנית. אני לא מראה את כולה אלא רק מראה דוגמה של החינוך. כך זה נראה. איך אנחנו תומכים תלמיד. אתם רואים את התוכן למעלה. מעה שבירוק למעשה יוצא, מה שבכתום עדיין נדרש לאישור. למטה אתם רואים מדדים. אנחנו נמדוד את עצמנו בעוד שנה ובעוד שנתיים איך הצלחנו ונביא את הדוחות גם לכנסת וגם לממשלה, נדע לעשות את הדבר הזה.

אתם יכולים לראות, הכסף שיצא מתוך התכנית – אני מזכיר, היא אושרה ב-17.4. אנחנו חודש וחצי אחרי והצלחנו להוציא לדרך 435 מיליון שקלים. זה עובד כמו תעשייה, קולות קוראים. הצלחנו להוציא עד עכשיו 9 קולות קוראים. חלקם דרך משרדים וחלקם נעשים דרך המועצות וחלקם נעשה לבד.

אז התכנית יצאה לדרך, חודש וחצי 430 מיליון שקלים במספר תחומים. חלק מהם זה גם בריאות.

אני אומר לחבר הכנסת שנמצאים כאן, שאנחנו בדרך לשים את חוק חבל תקומה. אנחנו רוצים להעביר אותו במושב הנוכחי בעזרתו של המנכ"ל וכמובן חברים אחרים. יש פה אמירה ערכית לשים את העוטף, שאצלו זה לא רק פיזיקה. היתה פה בזיזה, שוד, אונס ופגיעות מטורפות ב-7 באוקטובר. רוצים לשים אותו כאזור מיקוד לאומי על-פי החוק שיוגדר, כדי לתעדף אותו ולאפשר גם למשרדים וגם לנו לעשות את פעילות התעדוף. בתוכו יש גם ועדה במנהל התכנון שתאפשר לנו פעילות אל מול חסמים. בשורה התחתונה אנחנו עובדים קצת כמו צבא וזה בסדר. אתם יכולים לראות שהכול עובד לפי לוחות זמנים ואבני דרך ולמעשה יצאנו לדרך.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. אתם תגישו את החוק על עוטף עזה. אני גם אצרף את הצעת החוק הפרטית שלי כי בינתיים חיכיתי עם זה.

דבי ביטון (יש עתיד):

הרב גפני, הוא רצה לענות על בריאות.

היו"ר משה גפני:

אני רוצה לשבח אתכם על העבודה הזאת. ראינו מה עשו בראייה ראשונית וכמובן נעקוב אחרי זה. אדוני המנכ"ל, זאת עבודה רצינית וראויה. היה חשוב לעשות את זה ולהראות את זה. אנחנו כמובן נעקוב אחרי הפעילות הזאת.

דבי ביטון, שאלות, בבקשה.

דבי ביטון (יש עתיד):

כבוד היושב-ראש, סליחה שאני קצת טעונה. אולי זה בגלל שאני משדרות וחוויתי את הנורא מכל. בתי בשפיים ואני קצת מנותקת מהנכדים ואני כבר משוועת שהם יחזרו לאזור כחברת קיבוץ כפר עזה.

לא רק באופן האישי. יש חברים, נרצחים, אנשים שעברו חוויות קשות ואנחנו מכירים אותם באופן אישי. אנחנו כמעט תשעה חודשים באירוע. התחושה היא שלאט לאט – אני מבינה שזה זמן וצריך לעשות דברים, אבל יש לי תחושה שכאילו לוקחים כאן את הזמן.

אני אתן דוגמה. שוב, זה לא משהו אישי. זאת לא דבי ולא הבת של דבי. הבת שלי מכפר עזה. הזכויות של המטבח נפלו, שמו שם איזה קרש. אני גרתי בבית של קבלן ואני יודעת שלתקן זכויות, קצת לצבוע ולהציל את הגינה קצת נותן איזו תקווה. הם לא הולכים לגור שם והם לא ישנים שם אבל מידי פעם הנכדים מבקשים לראות את החדר שלהם. אבא שלהם בכיתת כוננות אז הם הולכים לכמה דקות. אבל כל פעם לראות את המראה הזה. יש דברים קטנים שיכול להיות שהיו נותנים איזו תחושה שבסוף האנשים האלו ירצו לחזור.

החשש שלי הוא שככל שזה מתרחק בעשייה, הם עצמם מתרחקים מהרצון לשוב. לכן אני שומעת שצריך לשים דגשים.

אני שומעת כאן ש-5 מיליארד שקלים עומדים על החלטה. תקשיבו, אנחנו ידענו להקים החלטות ולתת החלטות מהירות בזמן אמת. אני לא מצליחה להבין למה עוצרים כל-כך הרבה כסף. זה הרבה כסף 5 מיליארד. מדוע הם לא מקבלים את התשובות?

בסדר, יש מלחמה. מלחמה יכולה להתקיים גם עוד 10 שנים. אנחנו הרי במלחמה כבר 23 שנים. לא מלחמה, היו מבצעים, התחלנו מלחמה סוף סוף. קשה לי קצת עם התשובה הזאת שיש עכשיו מלחמה. החלטות כאלה צריכות להתקבל כי הכסף נמצא והם בני ערובה בעצם.

לכן אני מאוד מבקשת שהדברים האלה – כבוד היושב-ראש, תקבל החלטה שההחלטה תהיה בעוד מספר ימים.

היו"ר משה גפני:

אני אבקש שהם יענו על השאלות.

דבי ביטון (יש עתיד):

תודה רבה. תודה רבה לתקומה. בהחלט אני רואה. ליווייתי והסתכלתי וראיתי שברוחמה התחילו. ראיתי גם את הקראוולות בשפיים, פגשתי אנשים. זה באמת מחמם את הלב המעטפת, אבל הם צריכים יותר.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. רון תומר, בקצרה.

רון תומר:

תודה אדוני. קודם כל, כדי לשקם את הדרום צריך להביא ביטחון ושקט לדרום וזה כמובן הדבר הראשון. קודם כל, ברכות לאגאי ולאדרי. אני חושב שמנהלת תקומה עושה עבודה מצוינת. בשלב מסוים נוצר פער בין ההמלצות שלהם, שהם עושים בשיתוף פעולה איתנו, לבין הברקסים שהם מקבלים ממשרדי הממשלה ובעיקר ממשרד האוצר.

אני רוצה לדבר על שני דברים עיקריים שבלעדיהם לא תהיה תקומה. האחד, זאת תעסוקה והשני, פריחה כלכלית. הדרום היום נמצא היום בבעיית תעסוקה קשה. לצערנו, חלק מהעובדים כבר לא איתנו. חלק פגועים פיזית או נפשית וקשה להם לעבוד וחלק גדול עוד לא חזרו לאזור.

המפעלים בדרום נמצאים בחוסר משווע של כוח אדם. היתה בעבר תכנית מצוינת עם משרד האוצר שנתנה תמריצים לאנשים מחוץ לחבל תקומה להגיע לעבוד בחבל. אולי בהמשך הם גם ייקלטו לתוך החבל. התכנית הזאת נפסקה. איך אמרו לי בעלי מפעלים? להביא היום עובד מבאר-שבע או מאשדוד או מיבנה, הם לא רוצים לעבוד כי מסוכן פה ובלגאן פה. בשביל זה צריך לתת להם עוד משהו אחד. תכנית התמרוץ שהתבטאה בעוד 3,000 שקלים מענק מביטוח לאומי, לא היתה כסף גדול למדינה מול התועלת, אבל היא באמת עשתה נפלאות. את זה חתכו בצורה מוקדמת ואני קורא לחזור לנושא.

יוסף שלי:

מי אמר לך שהפסיקו את זה?

רון תומר:

הפסיקו אותה, חוץ מאשר ליישובים - - -

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אני אסביר לו. יישובים מפונים מקבלים את מענק העבודה. יישובים שלא מפונים ועובדים בשדרות לא מקבלים את המענק.

רון תומר:

לגבי עובדים, אני אגיד מילה טובה למשרד ראש הממשלה בנושא של העובדים הזרים שיכול להיות פתרון אבל משרד המשפטים ומשרדים אחרים שמים ברקס. אמיר ברקן עושה עבודה מצוינת וחייבים לשים את זה על סטראידים.

יוסף שלי:

אתמול הייתי ב"רב בריח" ושמואל היה מאוד מרוצה.

רון תומר:

ועדיין הוא מתקשר אלי פעמיים לשאול מה עם העובדים הזרים.

מילה אחרונה על כחול לבן. לא תהיה שיקום לתקומה אם לא נקפיד על רכש מקומי. התעשייה המקומית סובלת לא מעט הבינלאומי. עדיין לא העברנו - - -

היו"ר משה גפני:

המהירות והיעילות חשובה אבל רכש כחול לבן גם חשוב.

רון תומר:

אני לא אסיים בלי להגיד שכל מה שעושים כאן חשוב. צריך לשים גם עין על הצפון.

היו"ר משה גפני:

תודה. אדוני המנכ"ל, אני רוצה את ההתייחסות שלך גם לזה.

אימאן ח'טיב יאסין, בבקשה.

דבי ביטון (יש עתיד):

כבוד היושב-ראש, רק התייחסות נוספת. מה קורה מה-7.7? תושבי שדרות שנשארו בחוץ. אנחנו רוצים התייחסות כי אלה שאלות שנשאלות.

אימאן ח'טיב יאסין (רע"מ – הרשימה הערבית המאוחדת):

אני רוצה לתת את זכות הדיבור לואליד, כדי שידבר על היישובים בדרום. אני רוצה שתדבר במקומי על היישובים בדרום.

ואליד אלהואשלה (רע"מ – הרשימה הערבית המאוחדת):

את לא רוצה לדבר?

אימאן ח'טיב יאסין (רע"מ – הרשימה הערבית המאוחדת):

אני רוצה לתת לך את הכבוד.

ואליד אלהואשלה (רע"מ – הרשימה הערבית המאוחדת):

תודה. כתושב הנגב וכמייצג של החברה הבדואית בנגב, אני רוצה לנצל את ההזדמנות שמנכ"ל משרד ראש הממשלה כאן. אתה יודע שאנחנו ביחסים טובים יחד עם כולם בנגב. בטוח שטלאל דיבר איתך. אנחנו רוצים שרהט ולקיה יהיו בתכנית אסטרטגית של נגב מערבי.

הנושא השני הוא הנושא של ההריסות בנגב. בן גביר מעלה את ההריסות בנגב. אני התראתי בפני ראש הממשלה וגם התראתי בפניך על העניין של ההריסות. לא יכול להיות שאחרי המלחמה, אחרי ה-7.10, כאשר אתה יודע מה קרה בנגב ואיך החיבור הזה בין החברה הבדואית לבין כולם הצליח. עכשיו יש מישהו שרוצה עכשיו להתסיס את האזור ולהרוס כמה שיותר מבנים בנגב.

אני הייתי רוצה את ההתערבות שלך מול ראש הממשלה על-מנת להפסיק את המצב הזה ולחזור להידברות עם התושבים. תודה.

היו"ר משה גפני:

גדי ירקוני.

אני לא יכול לקיים ישיבה - - -

קריאה:

יותר מזה, אדוני. אתם מדברים על החיים שלנו. עם כל הכבוד למי שנכח בחדר, אתם מדברים על החיים שלנו. מן הסתם זכות הדיבור ראויה להיות קודם כל שלנו.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה, אני מודה לך.

גדי ירקוני:

כבוד היושב-ראש והמנכ"ל. קודם כל, אני מקווה שאחרי שאני אדבר היום, ימשיכו לדבר איתי חבריי בתקומה וגם השרים שכבר חלקם לא עונים לי בגלל שהם נפגעו ממני כאשר אני לא מקבל תשובות חיוביות.

אני רוצה לדבר על האי דיוקים שהיו פה, אבל קודם כל, ברשותך היושב-ראש, אני חייב להגיד. עברנו יומיים נוספים קשים מאוד כשקיבלנו 5 הודעות על עוד חמישה חטופים שלנו נרצחו. אחד הבאנו אתמול לקבורה בניר עוז והשאר גופותיהם עדיין לא פה.

אני רוצה לנצל את ההזדמנות בוועדה הזאת, על אף שברור לי שתושבי אשכול ותושבי עוטף עזה ישלמו את המחיר על מה שאני אומר. אנחנו צריכים לעשות הכול, המנכ"ל, דרכך לראש הממשלה, על-מנת שהחטופים יחזרו הביתה. שווה לעצור את המלחמה אם צריך. אני יודע שאנחנו נשלם את המחיר אבל כל דקה שהם שם, כל שנייה, עולה לנו בעוד חיים שלהם וראינו מה קרה לחמישה האלה. אחד מהם נרצח בניר עוז.

אני פוגש את המשפחות של החטופים וגם את החטופים שחזרו. חברי הכנסת, זה הדבר הראשון במעלה. עזבו את הכסף, עזבו את השיקום. בלי שהם יחזרו הביתה לא יהיה לנו שיקום. לצערי, אנחנו יודעים שכל שנייה שם, עוד אחד מהם יכול ללכת לעולמו.

המנכ"ל, בבקשה תעביר לראש הממשלה את המסר, שאנחנו תושבי אשכול – אני לא יכול לדבר בשם תושבים אחרים – מבקשים ומתחננים בפניו שיעשה הכול על-מנת שהם יחזרו הביתה כמה שיותר מהר ואנחנו מוכנים לשלם את המחיר היקר של הפסקת המלחמה.

במעבר חד מאוד לוועדה. דבר ראשון, אני רוצה להגיד גם דברים טובים. אני חושב שאנחנו, לצערי, רואים את חצי הכוס הריקה במהלך הזה אולי בגלל שאנחנו בתוך ואנחנו אלה שסובלים וצריכים לייצג את התושבים שלנו ואנחנו אלו ששומעים אותם. אז כשאני מדבר, אני בדרך-כלל מדבר על חצי הכוס הריקה ולא על חצי הכוס המלאה. יש את חצי הכוס המלאה. אני חושב שבמהלך של היציאה ראשונית, כמו שאמרו אגאי ואדרי שאיננו פה היום וכל החבריה שלהם, עשו עבודה נהדרת בהוצאת היישובים שלנו

למקומות הביניים. לפחות אצלי זה 11 יישובים שהם מצאו להם מקום ביניים, חוץ מכאלה שעוד נמצאים במלונות. הם נתנו להם את העזרה הראשונה שכל-כך היתה חשובה להם. עשו את זה באמת כמעט בלי חשבון כספי ולא חסכו. כמו שאגאי אמר, נתנו דירות מרוהטות. יש בעיות ותמיד יש, אבל באמת, אגאי, דרך לכולם, אני חושב שהנושא הזה עבר באופן מאוד מוצלח.

אגאי, סלח לי. אם אני נכנס קצת לבעיות, אז אנחנו לא עומדים בתהליך השיקום כמו שחשבנו. אנחנו ב-1.7 היינו אמורים להיות עם כל היישובים. 11 יישובים אצלי מוכנים לקלוט את האנשים אם וכאשר היה שקט בדרום. עכשיו אני לא יודע מה להגיד. טוב שיש מלחמה כי כנראה זה ייקח עד דצמבר? או, חבל שיש מלחמה. תארו לכם מה היה קורה אם היום או עוד חודש ביידן או ביבי עושים פה שקט והיישובים לא מוכנים לקלוט את האנשים. איך ניראה?

זה מה שיהיה. אם המלחמה תימשך לעד אז לא. פה גם אנחנו וגם אני נכשלנו. אי-אפשר להראות מפה כאילו אנחנו מנצחים. התהליך, כמו שאגאי אמר בהרבה הגינות, התחיל אתמול בפועל. זה לא בגלל שבתקומה אנשים רעים, חס וחלילה. צריכים לראות איך אנחנו מזרזים את כל התהליך הזה בגלל שלא יכול להיות מצב שמבחינה ביטחונית מחר היישובים האלה יכולים לחזור ואי-אפשר לקלוט את התושבים.

אני מבקש. זה דבר שהוא בגופנו ובחינו. אגאי, אתה יודע את עמדתי ואמרתי אותה גם לכם, שפה נכשלנו, גם אני. אנחנו צריכים לראות מה אנחנו עושים.

כל הנושא של התהליכים שהולכים. חבר'ה, במצגת אגאי הראה הרבה דברים שאנחנו מקווים שכבר היו מאחורינו אבל הם רק בתחילת הדרך. אני אומר עוד פעם, אנחנו תמיד מחכים שזה יתבצע ולא שיגידו שעושים. פה יש פערים גדולים. צריך לראות איך מזרזים את זה. נכון, עשו עם היתרי בנייה אבל בגלל זה זה לקח עוד שלושה חודשים. אז זה שווה או לא שווה?

נכון, כל הנושא של התקומה, אם לא ישימו יותר לב אלינו ויעשו את זה מהר יותר, זה לא יילך. כבוד המנכ"ל, 5 מיליארד אתם שומרים, בואו נגיד למה אתם שומרים אותם. לא בגלל תשעת היישובים שלי, שזה כלום, אלא אתם שומרים כי אולי אתם רוצים להכניס עוד ערים. אם רוצים להכניס עוד ערים אני לא נגד, אבל שיביאו עוד תקציב. זה לא מהתקציב הזה. ה-5 מיליארד שהקפואו, הקפואו לנו את כל החיים, בגלל שהיום תקומה לא יודעים איך לעבוד. אנחנו באים אליהם ועל חצי מהדברים הם אומרים שאי-אפשר, צריך לחכות לשנה הבאה. הם לא אשמים, אתם עשיתם להם.

יש פה מכתב, כבוד המנכ"ל, שאתה נתת לי ב-4.4. כל הילדים שלי באשכול יקבלו אותו תקציב. עד היום לא עבר החוק הזה, אז איך אני אתן להם את אותו תקציב? מה, אני אחכה עוד? עוד מעט נגמרת שנה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה, גדי.

גדי ירקוני:

לא, לא.

היו"ר משה גפני:

אני חייב לסיים את הישיבה והוא לא יענה.

גדי ירקוני:

אני רוצה להגיד. דיבורים יפים, הבטחות בנושאים האלה אין. ה-5 מיליארד, בואו נגיד את האמת, הם לא נעצרו בגלל כספים קטנים שצריך להכניס לאשכול ואולי לעוד משהו. זה גרושים מהתקציב הגדול. כל הסיפור זה להכניס את היישובים? באחריות, זה לא יותר מ-700 מיליון שקלים. אז איפה?

משפט אחרון. חבר'ה, את תקומה הקימו בשביל שהפרוצדורה היתה מהירה. מה שעשו עם תקומה וזה לא הם, את כל הפרוצדורה של המשרדים הפילו עליהם. היום הכול קולות קוראים, הכול עם תכנים. אנחנו לא מצליחים להזיז שום דבר.

לפני שלושה חודשים הם רצו לתת 15 מיליון שקלים לכל מועצה כדי שנבנה משהו מהר ונעשה משהו. מתי הם שחררו אותם? בשבוע שעבר. למה? בגלל שלא נותנים להם. ככה לא בונים מדינה. אני

מצטער. כבוד היושב-ראש, אני תמיד מקשיב לך ואני אשתוק, אבל אני אומר לכם שאנחנו במצב לא טוב בשיקום וזה הכול מגיע בסוף לזה שאנשים לא רוצים לחזור.

אימאן ח'טיב יאסין (רע"מ – הרשימה הערבית המאוחדת):

רק שאלת אמצע לגבי הנושא הבריאותי. מי יבצע את הדבר הזה?

גדי ירקוני:

אני מקווה שאנחנו, אבל גם פה רוצים לעשות לנו מעל הראש. רוצים לעשות לנו מעל הראש ואני קורא כאן לכולם לעצור את זה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. יוסי קרן, ראש מועצת שער הנגב.

יוסי קרן:

היושב-ראש, אני לא יודע לצעוק כמו גדי. יש דברים מאוד מאוד בסיסיים שכרגע פוגעים באנשים שלנו. אחד הדברים שצריך לעשות זה לייצר לאנשים שלנו ודאות. אין פה אחד בחדר שלא יודע איפה הילד שלו ילמדו ב-1 בספטמבר. הילדים שלנו לא יודעים איפה הם ילמדו ב-1 בספטמבר. אלה דברים שחייבים לתת ודאות לאנשים כי גם כך הנפש מרוסקת.

אחד הדברים שאני מבקש, אדוני. בסיכום טנטטיבי עם אדרי, אחד הדברים שהגענו עליהם להסכמה זה הארכת מועד הפינוי של היישובים שעדיין לא חזרו עד ה-15.8. יכול להיות שזה דורש החלטת ממשלה. בפעם הקודמת החלטת הממשלה התבצעה ב-23.2 בלילה. אני מבקש, יוסי, וזה בעיקר אליך. אם נגיע להחלטה של ה-15.8, אני מבקש שזה יהיה מחר, שזה יהיה אתמול, עכשיו. האנשים שלי צריכים ודאות. הם מטרללים להם את הנפש עם כל יום ועם כל שעה שמחכים.

יש לי יישובים שכרגע אין להם את היכולת לחזור הביתה. בצבא לימדו אותנו שאין לא יכול, יש רק לא רוצה. אז אצלנו יש ממש ממש שרוצים אבל לא יכולים. יש לנו בתים מחוללים. אנשים שלא שנפשיית לא מסוגלים לחזור כרגע הביתה והם מבקשים עוד הארכת שהות מחוץ לבית כדי שהנפש רגע תסתגל.

אתה יודע, אדוני, בתהליך של אבל גם צריך זמן ממועד האבל וה-7.10 הוא תהליך של אבל. הם צריכים עוד זמן כדי להתאושש במקומות הפינוי. אמרתי לאדרי שאנחנו כמועצה נעזור כמנגנון, אבל המדינה חייבת להעביר לנו את הכספים לטובת הדברים האלה.

אחד הדברים שגדי דיבר עליהם זה 0.7. אני לא יכול להגיד לתלמיד אצלי בכיתה: צא החוצה, אתה לא 0.7. אי-אפשר לעבוד כך. זה קורע לנו את המועצה לגזרים. צריך לעשות חשיבה עם תהליך דיפרנציאלי, מי 0.7 ומי 0.10. כל התהליך הזה צריך להתבצע, אדוני, מחר בבוקר. עוד פעם, אני לא יכול להגיד לאדם חולה שהוא לא 0.7 ובך אני משקיע פחות.

היו"ר משה גפני:

אני מסכים לחלוטין עם הטענה הזאת.

יוסי קרן:

תודה, אני שמח.

היו"ר משה גפני:

אתה לא היחיד, יש כאן עוד כאלה.

יוסי קרן:

ברור לי.

אדוני עוד מילה אחרונה לגבי החטופים. אני רק רוצה להזכיר לנוכחים פה. קרוב ל-6,000 שעות שהם נמקים במנהרות של החמאס. הממשלה צריכה לעשות את כל מה שהיא יכולה כדי לשחרר אותם. תודה רבה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

יש לי מספר שאלות. תודה רבה המנכ"ל ותודה לאגאי מהמנהלת ותודה על כל העבודה שלכם. אני מבינה שיש מחלוקת לגבי סכומי הפיצוי. רציתי לשמוע את דעתם במחלוקת הזאת. אחד, יש טענה שכל סכומי השיקום לא כוללים מע"מ. אני מבינה שיש מחלוקת בעניין הזה ואני אשמח לקבל את ההתייחסות שלכם. בעצם היישובים דורשים מע"מ והצמדה ובעניין הזה אני מבינה שיש ויכוח כספי.

דבר נוסף. התמחור עצמו של השיפוץ. אני מבינה שיש מחלוקת קשה לגבי תמחור ושמאות של הנכסים.

שאלה אחרונה: אני רוצה לנצל את ההזדמנות שנמצא כאן מנכ"ל משרד ראש הממשלה כדי לשאול אותך איפה עומד הטיפול בנושא הצפון? אם אינני טועה, אין ראש מנהלת, אין מנהלת לצפון. המצב שם לא פחות חמור. זה פשוט לא יאומן. מה קורה עם הדבר הזה? למה האזור הזה לא ראוי גם כן לטיפול ממוקד עם מנהלת, עם ראש מנהלת, עם עין של הממשלה ממוקד על הצרכים של התושבים, האזור עצמו והשיקום שלו? תודה.

רון תומר:

זאת ההזדמנות להגיד תודה ליושב-ראש. לפני יומיים שנשרף הצפון היחידי שהתקשר לבעל מפעל בכפר גלעדי לחזק אותו זה כבוד היושב-ראש הרב גפני. אף אחד לא התקשר.

היו"ר משה גפני:

אני לא מקבל תודה רבה על דבר כזה.

רון תומר:

זה פשוט היה מדהים שאף אחד לא התקשר, אף אחד לא דיבר. אתה אדוני היית היחיד.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש משפט מכל אחד.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

הנושא של הצפון עלה פה. אני כמובן מצטרף, גם אני מסתובב שם די הרבה.

דבר שני. אני אומר למנכ"ל שאני חושב שאנחנו לא יכולים לבטא יותר טוב את מה שאמרו פה ראשי המועצות. רק דבר אחד. אני מודה שמי שמסתכל מהצד ומבין את הכביש היחיד שעובר מול מרכז חיים, על פניו זה נראה לי טיעון תפור קצת. לשרת שני יישובים, שעניי לא רעה בהם - - -

היו"ר משה גפני:

לא שמעתי, על מה?

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אני חושב שהטיעון מול בני נצרים ונווה יש בו היגיון.

היו"ר משה גפני:

דיברנו על זה בוועדה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

דיברנו על מרכז החיים.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אני אומר משהו אחר. עיני לא צרה בטיעון הזה, יש בו היגיון. אבל אני חושב שהטיעון של מרכז חיים הוא הרבה יותר חזק והרבה יותר נכון. על פניו, אני מקווה שהטיעון הזה של שלומית ונווה הוא לא תפור בשביל לפתור בעיות של שני יישובים ולא לטפל - - -

היו"ר משה גפני:

אלעזר, אתה לא היית כאן בדיונים בוועדה. העלו את זה. תודה, אני לא פותח עכשיו דיון. דיברו על זה חברים מכל גווי הקשת.

נעמה, בבקשה.

נעמה לזימי (העבודה):

פנתה אלי קבוצת צעירים שהם מתחת לגיל 26. בעצם, התקצוב לאותו חתך הוא תקצוב מאוד נמוך שלא מאפשר להם את עלויות השכירות וגם לא את ההצטיידות. אני שואלת למה צעירים, אפילו מגיל 21, אחרי שירות, למה הם לא זכאים לאותה רמת תקצוב? גם הם צריכים למצוא לעצמם מקום. זה לא עלויות כל-כך גבוהות אבל זה מייצר להם מצב של סטרס בלתי סביר. למשל, לבחור מי נמצא בממ"ד ומי לא. גם כך הם במצב פוסט טראומטי לא פשוט אז אני מעירה על זה.

לא דיברו פה על אופקים. אני רוצה להבין. יש את ה-7 קילומטרים אבל יש פה שכונה שלמה בעיר שעברה - - -

היו"ר משה גפני:

למה רק אופקים? כשאומרים אופקים אני מתכוון בגלל שאני - -

נעמה לזימי (העבודה):

אני מקבלת את זה.

היו"ר משה גפני:

זה גם נתיבות.

נעמה לזימי (העבודה):

נכון, גם נתיבות, אתה צודק.

נעמה לזימי (העבודה):

היה פה דיון על זה. אני מקבלת את מה שאתה אומר, אופקים ונתיבות.

היו"ר משה גפני:

גם מרחבים.

נעמה לזימי (העבודה):

ומרחבים.

אני כן חושבת שבתוך מנהלת תקומה יכולנו להסדיר את שיקום שכונות ותיקות כפרויקט שגם יכול להיות מואץ. תודה.

היו"ר משה גפני:

אדוני המנכ"ל.

נעמה לזימי (העבודה):

על הצפון לא דיברתי כי אחרים דיברו.

יוסף שלי:

כמה הערות מהירות.

היו"ר משה גפני:

עשינו את זה ביום רביעי בגללך כי רצינו שתהיה. אני שמח על הדיון הזה. יום רביעי הוא יום קצר. נביא אותך עוד פעם.

יוסף שלי:

אין בעיה.

ראשית, אני מודה לכולם על כל השאלות. אני כמובן רוצה להצטרף לנושא החטופים, שזה באמת בליבת העניין. אף אחד לא מוותר על זה. יש מלחמה עיקשת על זה. אתם רואים, שומעים וקוראים ולצערנו הדברים לא מבשילים. אני פחות עסוק בזה אבל ליבי נקרע מזה בכל מקום שאני הולך. זה לא פוסח על אף אחד שיש לו לב ולא צריך אפילו לב. זאת תופעה שצריך לגמור אותה. בהחלט המסר יעבור גם לראש הממשלה, שהוא מקבל את האנשים ואת המשפחות וזאת ההתייחסות הכי חשובה שיש עכשיו.

לגבי השיקום הזמני, אני רוצה שתבינו שההסדרה של כל התהליך הזה, זה היה תהליך של מספר חודשים שישבנו שעות על גבי שעות בכל מיני מקומות בשביל להגיע לחבילה הזאת שתיתן מענה פחות או יותר מתאים.

אפשר כמובן לרדת לילדים בני 12 עד 26, ואני מתייחס לחברת הכנסת נעמה. בסוף צריך לחתוך איפשהו. אני רק אומר את זה כמשפט. האם ילד בן 21 שגר אצל ההורים, זאת ההזדמנות עכשיו שהוא יוכל להשכיר דירה על חשבון המדינה, או להסתכל על הדברים יותר לעומק? יש מנהלת תקומה, יש חלק פסיכולוגי.

נעמה לזימי (העבודה):

סליחה, גיל 21 זה גיל בגרות. אני לא מבינה פתאום התרגלנו שההורים מממנים אנשים כי המדינה לא עושה.

יוסף שלי:

רגע. אני רק אומר שיש מערכת גדולה בתקומה שיש לה גם את הצד הסיעודי, הצד הפסיכולוגי. אני פחות נמצא בפרטים. אגב, אני בדרך כלל זורם - - -

נעמה לזימי (העבודה):

אגב, פנתה אלי קבוצה.

יוסף שלי:

אני בטוח. פנו אלינו גם מבוגרים מעל גיל 70 ושאלו מה איתנו? איך אנחנו יכולים לחזור? אתה נותן לי מגורים בקומה 4 ואני רוצה את הווילה שלי. אני רוצה לצאת, לשבת בגינה. יש בעיות אמיתיות, אלה לא בעיות שאנשים ממציאים ואנחנו ערים לזה. לך תנתק מבוגר מהמיטה שלו, הבן אדם משתגע מזה. זה כהערת אגב.

התאחדות התעשיינים ונושא העובדים הזרים עלה על דרך המלך. אנחנו מטפלים חזק ביותר גם באשקלון ובמפעלי העוטף שהם הפרנסה של המקום הזה. אתמול ביקרתי ברב בריח ואחר-כך עליתי לצפון.

לגבי הקולות הקוראים והנושא הבירוקרטי. אין מה לעשות, אדוני, המדינה עובדת בשיטה. אנחנו נתנו להם להחליט את זה. בין היתר, אגב, קיצרנו תהליכים בזה שאם רוצים לשכור רחבים לאנשי המנהלת, אז הם לוקחים מכרזים גמורים. החשב הכללי לא צריך לייצר. יש מכרז להספקת קראוונים, לוקחים משרד השיכון. איפה שזה קיים, על הבסיס הזה עשינו. תהליכי מכרז במדינה הם בין חצי שנה לשמונה חודשים. אז עשינו כל מה שאפשר לנצל מייד. זאת השיטה. אי-אפשר לתת כסף לראש רשות כדי לטפל באנשים ולא לתת שם תבחינים בסיסיים כי זה לא כסף צבוע. יש כללים וצריך להקפיד עליהם. אני בטח בעד הורדת הבירוקרטיה.

נושא התאריך של ה-7.7 הוא תאריך שכרגע נדון לא כי אנחנו רוצים לחכות, כי צריך להחליט. האם אנשים שקיבלו מענק שיבה, מה עושים איתם? יש כאלה שלא רצו לחזור ואמרו: לא רוצה מענק, תשאיר אותי במלון בים המלח. אני רוצה להמשיך כי המצב עוד לא רגוע ואנחנו פוחדים לחזור. גם זאת סוגיה שמטופלת וצריך לתת לה פתרון פרטני והיא לא יכולה להיות כוללת.

לגבי נושא הביטחון - -

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

מה עם הצפון?

יוסף שלי:

לגבי בריאות, אמרנו. יש תמיד דילמה, האם לפתוח בית חולים בכל יישוב או בכל ארבעה יישובים או שתישען על המערכת הקיימת. אי-אפשר עכשיו לפרק את הכול. יש בית חולים, יש תכנית אב. משרד הבריאות מטפל בזה.

לעניין הצפון. ההחלטה על הצפון התקבלה לפני בערך שבוע. זאת החלטה טובה. כרגע יש מנהלת שיקום. אנחנו בחרנו - - -

היו"ר משה גפני:

צריך היום לקבל החלטה בממשלה.

יוסף שלי:

על מה?

היו"ר משה גפני:

על - - -

יוסף שלי:

לא, קיבלנו.

אימאן ח'טיב יאסין (רע"מ – הרשימה הערבית המאוחדת):

לא הבנתי מה אמרת לגבי הבריאות בדרום. מי יטפל בזה?

יוסף שלי:

משרד הבריאות, המשרד המקצועי. כל משרדי הממשלה מעורבים.

אימאן ח'טיב יאסין (רע"מ – הרשימה הערבית המאוחדת):

בפועל בשטח, מי יעשה את העבודה? קופות החולים או בתי החולים?

יוסף שלי:

משרד הבריאות. כמו שהחליטו היום להתחיל בית חולים חדש בבאר-שבע. היה ויכוח גדול מי ינהל ומי יפעיל ובסוף זה הוחלט שמשרד הבריאות. ראש המועצה, עם כל הכבוד לו, הוא לא דן בזה, אם זאת תהיה קופת חולים כללית או אחרת והאם לפתוח עוד חדר רנטגן 100 מטר, כשבנתיבות יש כבר חדר רנטגן שמוקם ב-30 מיליון.

היו"ר משה גפני:

אתה תצטרך לבוא עוד פעם.

יוסף שלי:

אני אבוא. מילה אחת על הצפון. יש מטה יישום. כרגע מי שעומד בראש מטה היישום זה אני. לכן אני נוסע פעם פעמיים בשבוע - - -

גדי ירקוני:

מה עם ה-5 מיליארד?

יוסף שלי:

ה-5 מיליארד, אתה קצת עיוות את הדברים. עיוות, מותר להגיד לך את זה, גם אתה צריך לדעת לשמוע ביקורת. אגאי הציג בדיוק. כל הכסף שאמור להשפיע על המחר, לא נמצא ב-5 מיליארד. יש ויכוח מדינתי - - -

רם שפע:

ה-18 מיליארד תוכננו במלואם - - -

היו"ר משה גפני:

אני לא יכול לעשות את זה ככה.

יוסף שלי:

יש החלטה של הייעוץ המשפטי שאומר שאם מחר תתקבל הטענה שמישהו באופקים או ב-0.8 צריך לקבל אותם תנאים של 0.4, צריך לשריין לו כסף כי אחרת לא יהיה כסף.

רם שפע:

אז תביא עוד כסף, לא חלק ממה שכבר נתת ל-0.7.

יוסף שלי:

תביא עוד כסף, 18 מיליארד? יביאו.

רם שפע:

אבל תכננו לחבל ארץ הזה - - -

היו"ר משה גפני:

לא, אני לא מסכים. יוסי, תסיים.

יוסף שלי:

אני סיימתי אדוני. אני אומר לכם שבצפון זה מטופל גם כן.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה, אני לא יכול להמשיך.

נעמה לזימי (העבודה):

מה לגבי מי שלא יכול לחזור?

היו"ר משה גפני:

אדוני המנכ"ל ואגאי. אני מודה לכם על הסקירה. יש דברים שנשארו פתוחים ואנחנו רוצים לדעת את הדברים האלה. אני שמחתי על הישיבה הזאת. שמחתי שאנשים עובדים שעושים את מלאכתם. לא בכל מקום אנחנו רואים את זה. יש טענות ויש ביקורת מטבע הדברים, אבל הסך הכול, אני מודה לכם על העבודה הקשה והטובה שאתם עושים. אתם תיקראו יותר ויותר לכאן.

ואליד אלהואשלה (רע"מ – הרשימה הערבית המאוחדת):

אתה לא יכול להביא את מנכ"ל משרד ראש הממשלה ולדחוק אותו בשעה אחת.

היו"ר משה גפני:

אבל הוא לא יכול היה לבוא ביום אחר. רציתי באמצע השבוע.

ואליד אלהואשלה (רע"מ – הרשימה הערבית המאוחדת):

שאלנו ולא קיבלנו תשובות.

היו"ר משה גפני:

בסדר, אבל הוא לא יכול היה להגיע. היתה אפשרות לדחות את ההגעה שלו.

תודה רבה, אני מודה לכולם. תודה רבה לך אדוני המנכ"ל.

הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 11:00.